

JEGYZŐKÖNYVI KIVONAT

KÉSZÜLT: a Miskolci Egyetem Szenátusának **2007. december 12-én** megtartott ülésén.

JELLEN VANNAK: a mellékelt jelenléti ív szerint.

AZ ELŐTERJESZTÉSEK (MELLÉKLETEK) MEGTEKINTHETŐEK: <http://www.uni-miskolc.hu/~rekeszbb/>

Felhasználónév: szenatus

Jelszó: rek2007

NAPIRENDEK:

1. *Javaslat a hároméves fenntartói megállapodás jóváhagyására.*
Ea.: Széll Gábor gazdasági főigazgató
2. *Egyebek*

JEGYZŐKÖNYVET KÉSZÍTETTE: Barva Beáta

Dr. Patkó Gyula köszönti a Szenátus tagjait, és azt is köszöni, hogy ebben a rendkívüli időpontban eljöttek. Elmondja, hogy egy nagyon fontos ügyben kell a mai napon dönteniük. Nyilván sokan tudják, régóta beszélgetnek róla, hogy a Minisztérium egy hároméves fenntartói megállapodást köt a magyarországi egyetemekkel, aminek az aláírására holnap kerül sor. A rendkívüli időpontot az indokolja, hogy az eredeti tervek szerint 18-án került volna sor az aláírásra, de miniszter úr úgy döntött, hogy hamarabb kívánja aláírni a megállapodást. Korábban arról is döntöttek, hogy a Szenátus jövő heti ülése ne csütörtökön, hanem hétfőn legyen. A Rektori Kabinet (továbbiakban: RK) kérése, hogy ez a hétfői időpont továbbra is maradjon.

Elmondja, hogy a mai ülésről kimentését kérte:

- Dr. Fazekas Csaba dékán úr, helyette Dr. Bárczy Klára dékánhelyettes asszony van jelen.
- Dr. Böhm József dékán úr, helyette Dr. Ormos Tamás dékánhelyettes úr van jelen.
- Dr. Kocziszky György dékán úr, helyette Dr. Karajz Sándor dékánhelyettes úr van jelen.
- Réti Almée igazgató asszony.
- Pásztor Andrásné igazgató asszony.
- Hajdúné dr. Molnár Katalin elnök asszony.
- Dr. Lombay Béla professzor úr.
- Dr. Sárközi László igazgató úr

Vezető testületek ülései:

- 2007. november 28.; Bölcsészettudományi Kar Tanácsának ülése.
- 2007. december 5.; Gazdaságtudományi Kar Tanácsának ülése.
- 2007. december 7.; Gazdasági Tanács ülése.
- 2007. december 10.; Rektori Kabinet ülése.

Rövid tájékoztató a közelmúlt eseményeiről:

- 2007. november 23.; SEFI Igazgató Tanács ülés Brüsszelben, többek között a 2007 évi SEFI-IGIP konferencia értékelésére. Ezúton mond köszönetet mindazoknak, akik segítettek az Egyetemet ennek a konferenciának a szervezésében. Külön köszönetet mond a műszaki karok dékánjainak, ill. oktatóinak, akik aktívan részt vettek a szervezésben és a konferenciák munkájában is. Mindenki elégedett volt a szervezéssel, a konferencia színvonalával, a Miskolci Egyetem (továbbiakban: ME) jóhírét vitték magukkal. Egyetlen kifogás volt, az Uni-Hotelben voltak problémák (nem beszéltek megfelelően angolul, nem adtak tájékoztatást, stb.). Sajnos más konferenciákon is jelezték már, hogy gond van az Uni-Hotelben. Ebben az ügyben majd intézkedésre lesz szükség. Igazgató asszony felháborodottan utasítja vissza az észrevételeket.
- 2007. november 23.; Az Észak-Magyarországi Regionális Fejlesztési Tanács ülése.
- 2007. november 26.; A Felnőttképzési Tanács ülése.
- 2007. november 27.; A Michelin cég képviselőinek látogatása. Egy szerződést írtak alá a ME-vel, melynek értelmében nagyon komoly kutatási megbízásokra van kilátás, ill. eszköz átadásra kerül sor.
- 2007. november 28.; „A gazdaság és a Miskolci Egyetem kapcsolata” címmel éves értékelő szakképzési konferencia a Felnőttképzési Regionális Központban.
- 2007. november 28.; A Miskolc Holding Önkormányzati Vagyonkezelő Zrt. szervezésében együttműködési megállapodás aláírása Mechatronikai Ipari Park betelepítése érdekében.
- 2007. november 29.; A BOKIK XXX. Küldöttgyűlése.
- 2007. november 29.; A MAB Egészségügyi Szakbizottsága és a BAZ Megyei Kórház és Egyetemi Oktató Kórház ünnepélyes Tudományos Ülése a „25 éves Miskolci GYEK Gyermek Rehabilitációs Osztálya” címmel.
- 2007. november 29.; Az Innovációmenedzsment Kooperációs Kutatási Központ eredményeinek bemutatására rendezett konferencia.
- 2007. december 3.; Regionális Egyetemi Tudásközpontok konferenciája Budapesten, ahol Dr. Mang Béla rektorhelyettes úr az MLR-RET-ről is beszámolt.

- 2007. december 4.; Magyar Rektori Konferencia évváró plenáris ülése a Szegedi Tudományegyetemen. Dr. Mang Béla rektorhelyettes úr, mint a Felsőoktatási Tudományos Tanács elnöke vett részt a konferencia munkájában.
- 2007. december 5.; „A közalkalmazotti jogviszony egyes kérdései” c. konzultációval egybekötött előadás a Felnőttképzési Regionális Központban Dr. Horváth István, a Szociális és Munkaügyi Minisztérium főosztályvezetőjének részvételével.
- 2007. december 6.; Nyílt Nap a Miskolci Egyetemen.
- 2007. december 7.; Kóka János (Citromfa Politikai Műhely) gazdasági és közlekedési miniszter részvételével konzultáció az aktuális gazdaságpolitikai kérdésekről.
- 2007. december 11.; Együttműködési megállapodás aláírása a támogatást nyert akadémiai kutatócsoportok kutatási terveinek megvalósítására.

Halálozás:

- **Kubinyi András** Professor Emeritus, a Miskolci Egyetem díszdoktora 2007. november 9-én, életének 78. évében elhunyt.
- **Dr. Báder Imre** egyetemi docens, a Kémiai Tanszék volt oktatója 2007. november 22-én, életének 62. évében elhunyt.

Javaslat a jegyzőkönyv hitelesítőinek személyére:

- Dr. Nándori Frigyes egyetemi docens úr
- Szalai Szabolcs hallgatói képviselő úr

No: 1 Szavazás a jegyzőkönyv hitelesítőinek személyéről.

Szavazás: Nyílt

Ideje: 2007.12.12. 09:14

<i>Eredménye</i>	<i>Voks:</i>	<i>Szav %</i>	<i>Össz%</i>
Igen	28	100%	90.32%
Nem	0	0.00%	0.00%
Tartózkodik	0	0.00%	0.00%
Szavazott	28	100.00%	90.32%
Nem szavazott	1		3.23%
Távol	2		6.45%
Összesen:	31		100.00%

231/2007. sz. határozat: A Szenátus 28 igen szavazattal támogatja a jegyzőkönyv hitelesítőinek személyére vonatkozó javaslatot.

1. NAPIRENDI PONT

Dr. Patkó Gyula elmondja, hogy az első napirendi pont „*Javaslat a hároméves fenntartói megállapodás jóváhagyására*”. Hosszú hetekig tartó előkészítő munka előzte meg az anyag előkészítését. Széll Gábor főigazgató úr és Dr. Mang Béla rektorhelyettes úr számos konzultációt folytatott a karok és a gazdálkodási egységek képviselőivel. Rendkívül fontos dologról van szó, eddig is sokat vitatkoztak rajta, de elengedhetetlennek tartja, hogy az aláírás előtt a Szenátus véleményt mondjon erről a megállapodásról. Átadja a szót az előterjesztőnek, Széll Gábor főigazgató úrnak.

Széll Gábor elmondja, hogy valóban ritka nagy súlyú és jelentőségű előterjesztés van napirenden. Röviden áttekintést szeretne adni az előzményekről. A Felsőoktatási törvény (továbbiakban: Ftv) módosítása kapcsán került be az a passzus, amely a kormánzatnak azt a részben politikai, részben költségvetési koncepcióját támasztotta alá, hogy a felsőoktatási intézményeknek egyfajta stabilitást adjon a 2008., 2009. és 2010-es években. Ennek előzménye volt az, hogy megváltozott a *felvételi eljárás rendje*,

amiről korábban már adott tájékoztatást Dr. Szűcs István rektorhelyettes úr. Ennek kapcsán megállapíthatják, hogy a ME-en, ha nem is az országos átlagot meghaladóan, hanem az alatt, de csökkent az államilag finanszírozott hallgatók létszáma. Ismert a kormányzatnak az a törekvése, hogy évről-évre csökkenti a felsőoktatásba államilag támogatott módon felvehető hallgatók számát. Ez minden intézmény Intézményfejlesztési Tervének, belső pénzügyi stratégiájának átgondolására készített. Ebben egyfajta segítségként értendő és kezelendő az, hogy az oktatási kulturális kormányzat a Magyar Országgyűléssel, ill. a Magyar Kormányval elfogadtatta, hogy a felsőoktatásnak legyen hároméves fenntartói megállapodása. Az *alapkoncepció* az volt, hogy a támogatásoknak egy jelentős részét fixen megkapják az intézmények, és az összeg ezt követően inflációkövető módon fog emelkedni 2009-ben és 2010-ben. Hosszas kormányzati egyeztetéseket követően ez az arány lényegesen csökkent. Ma azt mondhatják el, hogy kb. az intézményi támogatás negyede garantálható előre, ami inflációkövetően fog majd változni. Ezt tehát 25 %. Így kb. 50 %-os súly lesz az államilag finanszírozott hallgatók száma, a másik 25 % pedig a tudományos teljesítmény, beleértve a doktoranduszok számát, és nagyon nagy súllyal a minősített oktatók, kutatók számát is. Ebből adódóan az ún. *finanszírozási kormányrendeletek* továbbra is évente meg fognak jelenni, ahol különböző tudományterületek szerint majd az alapszakokra és mesterszakokra meg fogják kapni képzési területenként a normatívákat. Ebben tehát nincs változás. Változás van viszont abban, hogy a *programfinanszírozás* szép lassan megszűnik. Ennek viszonylag kisebb része volt az, amit mindig tételesen megkaptak és bemutattak a Szenátusnak (második tanári szak; lektor képzés; GYES, GYED támogatás; kutatóintézeti támogatás). Ezek így külön meg fognak szűnni. 2008-ban még nem, de az azt követő években be fognak épülni az intézmény támogatásába, vagy a fenntartóiba, vagy a képzési és tudományos támogatásba. Azért volt fontos ezekről szólni, mert nem a hároméves fenntartói megállapodás dönti azt el, hogy mennyi az intézmény éves támogatása, hanem ezek a kormányrendeletek. A hároméves megállapodás azt dönti el, hogy felmondja-e a kormányzat a támogatást, vagy nem. Öt csoportban kellett ezeket a *mutatókat* megszámlálniuk, ami megtörtént oktatási, kutatási, nemzetközi kapcsolati, regionális és irányítási kérdésekben. A hallgatói létszámokat egyeztetették a karokkal ugyanúgy, ahogy az oktatói létszámokat is. Az intézmény Gazdasági Tanácsa támogatta az előterjesztést, és kéri, hogy a Szenátus is támogassa ezt a nagyon fontos megállapodást.

Dr. Szabó Miklós elmondja, hogy valóban nagy súlyú jelentős kérdéstről van szó, és mint ahogy az előkészítő RK ülésen ki is derült, a legsúlyosabb kérdés a *hallgatói létszám*, és annak vonzataként a *finanszírozás* megjólása. Ez jelentette a legnagyobb dilemmát abban, hogy 3 évre előre tudjanak látni. Változatlanul nem tudnak előre látni. Hasonlóképpen súlyos, és részben tőlük független kérdés az *oktatói létszám* alakulása, bár erre a kényszerpálya már kialakulni látszik. Általában és elvileg elmondható, hogy olyan mutatókban kell nyilatkozniuk, amelyek fölött nem rendelkeznek, bár próbáltak olyat választani, amire befolyásuk van. Az emberben ugyanakkor óhatatlanul feltámad az a gyanú, hogy olyan megállapodást kell villámgyorsan aláírniuk, amely megalapozhatja a finanszírozási szerződés felmondását, ha azt a kormányzat fel kívánja mondani, mert ő rendelkezik az intézmény mutatóinak alakulása fölött. Ez utóbbi csak egy elvi megjegyzés volt. Az anyaggal kapcsolatban elmondja, hogy a *kutatási részben* számítástechnikai kérdések vannak. Itt az összes minősített fő változatlanul van feltüntetve, ehhez képest évente vállalnak egy-egy fős emelkedést, de természetesen a veszteségeiket kompenzálniuk is kell. A fokozatot szerzők száma valószínűleg nem lesz elég ahhoz, hogy a veszteségeket kiegyenlítsék, plusz növekményt idézzen elő. Ez tehát egy számítástechnikai probléma. Talán nettó értékben kellene a növekményt meghatározni, nem pedig abszolút számban. Hasonló számítási probléma van a *II.2. résznél*, ahol az oktatói, kutatói létszám a társadalomtudományok területén egy standard 150 főben van meghatározva, miközben másik helyen évi 1 %-os oktatói létszámcsökkenést ígértek be. A kettő talán üti egymást. Valószínűleg itt is valami számítási probléma lehet. A harmadik, hogy a gazdálkodással kapcsolatban úgy értette, hogy a *III.1.a. pontban* feltüntetett összegek vállalása nominális értékek. Tehát itt utal arra, hogy az inflációt meghaladó értékben vállalnak, de azt nominálisan, Ft-ban kifejezve kell, hogy teljesítsék, vagy ígérjék meg, hogy teljesítik, még ha nem is fogják.

Dr. Döbröczöni Ádám elmondja, hogy visszaemlékezve az RK-ra és a korábbi előkészítő tárgyalásokra, nem is az adatokhoz, hanem inkább a hangulatához szeretne annyiban hozzászólni (hiszen a Szenátus nem minden tagja volt akkor jelen), hogy nagy vita volt, melynek az alap kifejezése a *stagnálás* volt

abban az értelemben, hogy nem tudnak, vagy nem mernek látványos emelkedéseket beígérni ebbe a projektbe, mert olyanok a körülmények. Nyilván ennek a szerződésnek van egy előoldala. Nem emlékszik rá részleteiben, de talán megérne egy mondatot valahol, hogy mindezeket a vállalatokat, amiket a ME tesz, romló demográfiai környezetben teszi, terhelve a régió népességi összetételével. Ezzel hívhatnák fel a figyelmet arra, hogy ez az Egyetem ezen a területen nélkülözhetetlen, és lényeges javulást érhet el a régióknak ebben a problémájában. Hozzátehetnék pl., hogy romló demográfiai, de a betelepülő iparral gazdagodó környezetben teszi mindezeket a vállalatokat a ME. Ez hozzátartozik a feltüntetett számokhoz, mert esetleg a konkurensok, akik jobb helyzetben vannak, meredekebb görbét prognosztizálnak javulásban. A ME-nél maga a teljesítmény javulást jelenthet ebben a régióban.

Dr. Szűcs István elmondja, hogy a *I. Oktatás* rész véghez szeretne hozzászólni, ahol a *multimédiás tananyagok* arányának a vállalt javulását mutatják be az idegen nyelvű tananyagok intézményi átlagában. A számok meglehetősen magasak. Javasolja, hogy ne a százalékos javulás százalékát mutassák ki, mert így a 2008-as évre 385,7 % növekményt vállalnak, ami riasztóan hat egy ilyen táblázatban. Azt javasolja, hogy az éves százalékok különbségeit írják ide be, és akkor pl. a 2008-as évre 3,4 % jön ki. Nem tartaná szerencsésnek a több száz százalékos vállalatot egyik évről a másikra.

Dr. Gácsi Zoltán elmondja, hogy valóban egy nagyon fontos dolgról van szó, és ehhez képest rendkívül rövid idő állt a rendelkezésükre. Gyakorlatilag egy kényszerpályán haladtak. Nagyon fontos, hogy abszolút változó, és szinte kiszámíthatatlan feltételrendszer között kell valahogy mégis megrajzolni a jövőképeket, hiszen a demográfiai helyzet köztudottan romlik, és ez egy nagyon fontos szegmense a feltételrendszernek. Emellett a kormányzati szándék, és a különböző törvényekben megfogalmazódó szándék is folyamatosan változik. Nagyon sok mindent nem tudnak előre kiszámítani (innovációs járulékok, szakképzési hozzájárulás, stb.). Nagyon változó, szinte kiszámíthatatlan feltételek között kell valahogy ezt megjelölni, és nyilván biztonságra törekedni a vállalatokat tekintve. A *hallgatói létszám* kulcskérdés. Ha visszagondolnak az Intézményfejlesztési Tervre, ott tulajdonképpen azt vállalták, hogy szinte egyharmaddal csökkenni fog a hallgatói létszám, és ezt próbálják majd innovációs bevételekből pótolni. Itt viszont egy stagnálást prognosztizálnak. Ha ezt teljesítik, akkor az egy óriási pozitív vállalat. Elmondja, hogy néhány dolgot szeretne még kiemelni. Az egyik a *hallgatók részvétele OTDK konferenciákon*. Ez tényleg egy olyan paraméter, amit befolyásolni tudnak, mert ebben a ME, és azon belül a Műszaki Anyagtudományi Kar is nagyon jó. Ha megnézik a HVG különszámában, akkor láthatják, hogy a 162 felsőoktatási intézmény között a ME Műszaki Anyagtudományi Kara a második országos szinten, és a többiek, pl. a Műszaki Földtudományi Kar is az első ötben van. Jelezni szeretné, hogy az *idegen nyelvű multimédiás anyagok* között talán saját ügyetlenségük miatt nem szerepel a Kar, pedig náluk is vannak ilyen anyagok. Azt javasolja, hogy ezen már ne változtassanak, maradjon így, de az egésznek az a filozófiája, hogy ha valamit vállalnak, akkor annak a pozitív túlteljesítése kívánatos. Jelzi tehát, hogy a Kar esetében is vannak ilyen angol nyelvű anyagok, tankönyvek is. Ezt tehát túl tudják majd teljesíteni. Valóban sokat beszéltek már az anyagról, de egy dolgot szeretne még mindig megkérdezni, ez pedig az *adminisztrációs költségek* aránya az intézményen belül. Az anyagban ez emelkedő tendenciát mutat III. Gazdálkodás / 2. / Támogatást terhelő kiadások). Ezt hogyan kell érteniük? Inkább stagnáló, netán csökkenő adatsorozat lenne inkább kívánatos véleménye szerint. Mindezzel együtt szeretné elmondani, hogy itt a gazdasági főigazgató úr és munkatársai óriási munkát végeztek annak érdekében, hogy a testület elé egy elfogadható anyag kerülhessen. Ezzel együtt természetesen sok kétség megfogalmazódik az emberben, de talán ez vállalható.

Dr. Ormos Tamás csatlakozni szeretne az előtte szóló dékán urakhoz. Két szám kapcsán szeretné a Szenátus megfontolását javasolni. Az egyik az oktatásról szól. Az *I.1. pontban* az oktatói struktúra összetételének tervezésénél azt láthatják, hogy a vezető oktatói létszám is csökkenne az évek során. Nem tudja, hogy jó üzenet-e ez akkor, amikor az imént hallották főigazgató úr szájából, hogy a finanszírozás ¼-e éppen a minősített és vezető oktatók, ill. az ezzel kapcsolatos kutatási teljesítmény függvénye lesz. Kérdése, hogy amennyiben lehetséges, nem kellene-e a vezető és nem vezető oktatók arányán változtatni? A másik szám, amit bejelölt magának, pontosan ugyanaz, amit az előtte szóló Gácsi dékán úr is említett.

Annak ellenére, hogy az intézményi aránya az *adminisztrációs költségeknek* negatív előjelű, ő mégis rossz üzenetnek tartja, hogy abszolút értékben ez egy növekvő szám.

Dr. Bárczy Klára elmondja, hogy három dologhoz szeretne nagyon röviden hozzászólni. Az első csak egy stílárius megjegyzés. Az 1. sz. táblázatban szerepel, ahol szöveges értékelés van, lent az idegen nyelvű tananyagok értékelése gyanánt, hogy a „*nyelv szakok kivételével számos szakon vannak elérhető idegen nyelvű szakok*”. Kéri, hogy a *kivételével* helyett írják azt, hogy **mellett**, mert nyilvánvaló, hogy a nyelvi szakokon minden tananyag idegen nyelvű. Ez csak egy stílusbeli megjegyzés lenne. A másik észrevétele szintén az idegen nyelvi résszel kapcsolatos. Szerepel a táblázatban, hogy *Alkalmazott Nyelvészet* jelenleg nulla. Ez biztos valami félreértés, mert az Alkalmazott Nyelvészetre főleg angol és német szakosok járnak, tehát oda is írjanak be valami magasabb számot, mert biztos, hogy nem nulla a jelenlegi, a vállalt növekmény az arányában megfelel. Harmadszor elmondja, hogy tudja, hogy a gazdasági megfontolások azt írják elő, hogy valamilyen módon az *egy főre eső hallgatók számát* változtassák, de a jelenlegi helyzet és a vállalt növekmény ellentmondani látszik a Heti Világgazdaság Diploma Különszámában megjegyzettekkel, mert ott éppenséggel az a rangsor, hogy az szerepel a legjobban, ahol a legkevesebb hallgató esik egy minősített oktatóra. A különszám 32-33. oldalán szerepelnek ezek a számok, és ott azt olvashatják, hogy az első a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Természettudományi Kar 6 fővel. Ha a ME vállalja, hogy növelni fogja a 37 főt 38-ra, akkor éppenséggel úgy tűnik, hogy ebben a rangsorban lefelé szeretnének csúszni, és nem felfele.

Dr. Horváth Ferenc elmondja, hogy egy elvi megállapítást szeretne tenni. Ha elkészül egy anyag, amit Rektor úr aláír, akkor az kötelező lesz az Egyetemre vonatkozóan, és akkor az abból adódó negatív anyagi következményt is vállalni kell. Ezt akkor tudja elfogadni, ha a bemenő adatok egyértelműek, és számukra egyértelműen kezelhetők. Ha tehát valamilyen téren negatívba megy át az Egyetem, akkor vigye el a *felelősséget* az, aki ezeket a negatív adatokat produkálta, tehát az a szervezeti egység, amelyik ezt bevállalta, és a mínuszt ne szórják szét azok között, akik egyébként teljesítik azokat a feladatokat, amelyeket ez az anyag kiszab nekik. Ő nyugodt lelkiismerettel így tudja megszavazni az anyagot. Elmondja, hogy az anyag a *takarítás, portaszolgálat stb. kiszervezése* kapcsán úgy fogalmaz, hogy felülvizsgálják, és megteszik a szükséges átszervezést. Nem biztos, hogy ezt meg kell tenni. Azt szeretné, ha ez úgy kerülne bele az anyagba, hogy **ha szükséges**, akkor meg kell tenni. Ő nem biztos abban, hogy valóban meg kell tenni ezt a lépést, és nem kell eleve preindikálni, hogy csak átszervezettel tud a rendszer jól működni.

Rutkai János elmondja, hogy egy kérdése lenne a megállapodás 1. sz. mellékletével kapcsolatban. Az szerepel az anyagban, hogy a 3 év alatt *50 fővel csökkentik a nem oktatói létszámot*. Milyen területet és milyen feladatokat terveznek ezzel érinteni?

Dr. Lakatos István elmondja, hogy némi empátiával bele kellene gondolniuk abba is, hogy ezt az anyagot ki fogja elolvasni, és ebből milyen következtetéseket fog levonni. Az oktatási részhez nem kíván hozzászólni, mert ahhoz kevés az információja, hogy ebből a szempontból bármi előremutatót mondjon. *A kutatásfejlesztésről, és a saját forrás nagyságáról és arányairól* szeretné elmondani a véleményét. Az anyagban a III. gazdálkodási pontban a saját bevételt 4,4 Mrd Ft-ról indulva 2010-re 4,8 Mrd Ft-ra szándékoznak növelni. Ez azt jelenti, hogy 3 év alatt, mindössze 500 M Ft-tal növekedne a saját bevétel. Ezen a saját bevételen belül a kutatásfejlesztési bevétel 438 M Ft-ról emelkedne 492 M Ft-ra, ami a 3 év alatt 50 M Ft-ot jelent. Ez a saját bevételen belül 10 %-ot képvisel szinte majdnem minden évben. Úgy véli, hogy ebben a sorban a ME kicsit a túlbiztosításra törekszik, és elég bátortalanul próbálja a kutatásfejlesztés bevételeit javítani. Néhány évvel ezelőtt már közszájon forgott az az adat, hogy a ME-nek a kutatásfejlesztési potenciálja 1-1,5 Mrd Ft között van. Véleménye szerint ennek a számnak a tükrében a ME-nek nagyon sok teendője van azon a területen, hogy a tényleges potenciál és az intézmény tényleges bevétele közötti rést szűkítse, mert egy ilyen egyetemnek, összehasonlítva más, a ME-mel versenyben lévő egyetemmel, ez az adat „olyan labdát tesz le a 11-esre, amit csak belőni lehet”. Kéri, hogy amennyiben ez az adat így marad, akkor a jövőben gondolják végig, hogy a ME-n hogyan lehet egy

olyan kutatásfejlesztési miliót megteremteni, hogy ez a rés nagymértékben szűküljön, mégpedig úgy, hogy az egyéni és az intézményi érdek valamelyest összhangban legyen.

Dr. Mang Béla elmondja, hogy néhány szót szeretne hozzátenni még azokhoz, amelyeket elmondott a vezetés a hároméves megállapodással kapcsolatban, hogy mindenki számára világos legyen, hogy ez egy fiskális szemléletre bocsátandó anyag, vagy pedig egy szakmai, tudományos megméréstetésre szolgáló anyag. Ha minden rendben lenne, akkor valószínűleg a fenntartó megszabhatná a feltételeit a saját intézményeinek, de fordítva történik a dolog. Nem az történt, hogy a Minisztérium kijelölt 5-6 paramétert, hogy a ME-nek ezt és ezt teljesítenie kell. Igen nagy bajban lettek volna, ha a citációs indexeket tűzték volna ki, mint minőségi mutatókat az egyetemek számára. Nem is tartották ezt reálisnak, ezért egy másik európai modellt választottak, ahol az intézmények önként mondhatják meg, hogy mit vállalnak. Aki ismeri a paraméter listát, láthatja, hogy van rajta puha- és kemény paraméter. Kemény paraméter pl. a *hallgatói létszám növekedése*, amin néhány órát vitatkoztak RK-n is. Ez azért kemény feltétel, mert függ az államilag finanszírozott keretektől, és világosan láthatják, hogy a felvételi rendszer nem igen fog változni. Tehát az a tendencia, ami az idén bekövetkezett, tompítva ugyan, de megismétlődhet. Itt nem lehet olyat vállalni, amire nem gyakorolnak befolyást. A dékáni hozzászólások utalnak arra, hogy mégis van olyan paraméter, amire kevés befolyást gyakorolnak. Elmondja, hogy kollektív bölcsességgel úgy ítélték meg, hogy ezekre (TDK, elektronikus tananyag stb.) azért tudnak hatni. Ezek azért puha paraméterek. Lakatos igazgató úr másik szempontja, hogy ő szeretne keményebb paramétereket látni, amiben teljesen igaza van. A vezetésnek azonban óvatosnak kell lenni, mert ez egy fiskális anyag lesz. Ez az anyag a nagyon szerény növekményt kimutatva kipipálja, hogy a ME teljesítette amit vállalt. Ennél azonban sokkal ambiciózusabbak a tervek, ezt mindannyian tudják, hiszen együtt fogalmazták meg. Nem ez lesz a következő időszakban a mértékadó a *saját bevétel* és a *kutatási eredmények* megméréstetéséhez, ez egy feltétele annak, hogy az Egyetem finanszírozást kapjon. Ha ezt a csekély mértéket sem teljesíti az intézmény, akkor a Minisztérium felmondja a szerződést. A tervek ennél ambiciózusabbak. Szeretné azt is leszögezni, hogy ezt az adatbázist nem napról napra, de folyamatosan figyelemmel fogják kísérni, és jelzéssel fognak élni, ha meg vannak az eltérések. Az egy másik kérdés, hogy a kutatásban ennél jóval nagyobb, szinte kétszeres bevételt terveztek a következő 3-4 évre, és úgy véli, hogy az az üzenet fontosabb. Reméli, hogy meg fogják látni, hogy a héten beadott TIOP pályázatokra mit reagálnak, és hogyan állják a versenyt a többiekkel. Ehhez kapcsolódik Rutkai főosztályvezető úr felvetése. Azt tervezték, hogy az a *létszámcsökkentés*, amit főosztályvezető úr említett, átkerül bevétel terhére foglalkoztatásra. Itt is sokkal többet kellene tervezni. Ez nem egy drasztikus létszámcsökkentés, hiszen a kutatóhelyek, projektek elbírnak foglalkoztatást a jövőben. Ilyen típusú átalakulást terveznek. Az, hogy létszámokban milyen változások lesznek, arról más Szenátus ülésen, más napirendek keretében lesz szó.

Dr. Pál Tibor elmondja, hogy neki módjában volt ennek a gondolatnak a felügyeletét végigkísérni nyár óta, és azt látja, hogy a kollégák nagyon jó szándékkal és olyan paramétereket előállítva kívánják ezt a kérdést megoldani, ami tulajdonképpen nem volt szándéka magának a jogszabály alkotójának sem. Egyetért rektorhelyettes úrral abban, hogy ez egy olyan fiskális szemléletű szerződés, amelyet a ME-nek úgy kell aláírni, hogy arra törekedjen, hogy minimális szinten teljesítse a *vállalt feltételeket*. Nem szabad most olyanokat bevállalni, amelyek a későbbiekben akármilyen nehézségeket okoznak, hiszen látni kell azt, hogy megítélése szerint ez valaminek az első lépése. Egy első lépés, ami igen „light”-osan fogalmazza meg a kategóriákat, tényleg úgymond az intézményre van bízva minden. Vannak benne korrekciós és értelmezési lehetőségek. Attól is lehet tartani, hogy a későbbiekben erre hivatkozva egy egészen más szemléletű, sokkal keményebb, és az Egyetem számára sokkal nehezebben teljesíthető követelményeket is előállító szemlélet fog eluralkodni. Véleménye szerint az előterjesztett anyag mindenképpen alkalmas arra, hogy ennek az első lépésnek eleget tegyen. Meggyőződése, hogy amit tudnak, azt befolyásolni kell. Megítélése szerint olyanok a vállalt paramétereket, amiket házon belül megfelelő, és pozitív értelemben vett kreativitással lehet létrehozni, és kiszámítani a számokat. Arra kell készülniük, hogy a későbbiekben figyeljenek oda, és várják meg azt, hogy mik lesznek azok az elvárások, amelyek később fognak megnyilvánulni az intézmény felé.

Dr. Szabó Miklós megkérdezi, hogy az *oktatói létszám* esetében statisztikai létszámban gondolkodnak, vagy a számított egyenértékű létszámban.

Dr. Patkó Gyula elmondja, hogy az előkészítő munkálatok sokáig tartottak, annak ellenére, hogy mindenki nagyon rövidnek tartja az időt. Valóban rövid is, és nem lehet ennyi idő alatt megfontolt döntéseket hozni. Arra törekedtek, hogy a *teljesíthető vállalásokat* tegyék meg. Az előkészítők emlékeznek rá – a Szenátus minden tagja talán nem –, volt olyan törekvés, hogy legyen 17.000 fő a ME hallgatói létszáma. Hétfőn reggel még egy 1.000 fős növekedésen vitatkoztak. Rektorhelyettes úr is elmondta, hogy hosszú időbe telt, mire meg tudtak egyezni abban, hogy a vállalt létszám maradjon ugyanannyi. Ha a létszám 10 %-kal csökken, akkor amúgy is büntetőpontokat kap mindenki, mert a Minisztérium bünteti, ha a pillanatnyi létszám egy meghatározott mértéket túllép. Elmondja, hogy a Rektori Konferencián valóban nagyon élesen merült fel a *felvételi rendszer*. Miniszter úr egy hosszú beszédben javasolta egy bizottság felállítását, mely előíranyozná a felvételi rendszer áttekintését, és egy másik bizottságot a kapacitások megvizsgálására. Az előkészítő munka során világossá vált, hogy a mostani adat, amit leadnak, a kapacitásokra nincs kihatással, de a kapacitásokat meg fogják vizsgálni. Az is hozzátartozik ehhez, hogy a Rektori Konferencia egy másik bizottsága, ahol két budapesti és egy vidéki tag volt, megvizsgálta a jelenlegi felvételi rendszert, és úgy találták, hogy az jó. A Rektori Konferencia szavazott is erről. Néhányan, vidékiek, megpróbálták a változások irányában elmozdulni, de a Rektori Konferencia jelenlévő tagjai mégis úgy látták, hogy nincs szükség változtatásokra annak ellenére, hogy Miniszter úr ezt megkísérli megvizsgáltatni. Ezek az információk véleménye szerint nagyon fontosak. Arra kell tehát felkészülniük, hogy nem lesz komoly változtatás a felvételi rendszerben. A jelenlegi felvételi rendszer egyértelműen a budapesti intézményeknek kedvez. Magyarországon jelenleg a hallgatószám 48 %-a Budapesten tanul. Elmondja, hogy a Rektori Konferencián, ahol az előkészítő munkák zajlanak, hallgatóarányosan szavazhatnak a rektorok, tehát majdnem többségben vannak már a budapesti intézmények, a vidékiek pedig rendkívül megosztottak. Volt, hogy olyan vidéki intézmények szavaztak a jelenlegi felvételi rendszer mellett, akik kifejezetten a károsultjai. Nem egészen világos számára, hogy ők ezt miért gondolják így. Fontos tudni, hogy nem szabad a ME-nek hallgatói létszám növekedéssel számolni. Talán Gácsi dékán úr mondta, hogy tudva azt, hogy a demográfiai helyzet miatt csökkenni fog a felsőoktatásba belépő hallgatók száma, ezért ha egy állandó létszámmal számolnak, az is relatíve növekedést jelent 3 éven keresztül. Nagyon sok kérdés elhangzott az előbbiekből, és úgy látja, azok arra irányulnak, hogy finomítsák az előttük lévő anyagot. Első lépésben visszaadja a szót az előterjesztőnek.

Szél Gábor elmondja, hogy Szabó Miklós dékán úr felvetette a *fokozatot szerzők száma* kapcsán, hogy azt kell-e évente eggyel növelni, vagy összesen mennyi van. Sajnos az a mutató, amit az Oktatási és Kulturális Minisztérium (továbbiakban: OKM) megküldött, úgy fogalmaz, hogy a PhD fokozatot szerzők és az összes minősített száma arányszáma. Nem tudják tehát a mutatókat átírni, valószínűleg vállalniuk kell ezeket az 1 fős növekményeket. Miért fixen 150 fő a társadalmi tudományterületeken az *oktatók kutatók létszáma*? Erre igazgató asszony fog majd reagálni. Természetesen a III. fejezet 1. pontjában nominális összegek szerepelnek. Döbröczi dékán úr javaslatát megfogadva annyit tudnak tenni, hogy az anyagban az OKM mindenütt kért egy 1 soros indoklást. Ott be fogják fogalmazni, hogy milyen körülmények között vállalja a ME ezt a javulást, és így eleget tesznek a kérésnek. Szűcs rektorhelyettes úr megfontolandónak mondta, hogy a *multimédiásnál* ne a beírt nagy számot válasszák. Lehetséges, hogy akkor csak a táblázat tetején lévő 3-4-5 %-os javulást mutatják be, és akkor alul kihúzzák azt a sort, hogy ne legyenek ilyen zavaró dolgok. Ez könnyen átvezethető az anyagon. Gácsi dékán úr hozzászólásában, ha jól látja egy olyan kérdés van, amit Ormos Tamás dékánhelyettes úr is fölvetett, az *adminisztrációs költség aránya*. Az anyagban reál értékben csökkenés van. Azt látják tehát, hogy nominálisan nő, de infláció alatt. Meg kell gondolni, hogy ezt tudják-e vállalni, hiszen adminisztrációs költség mind a 19 gazdálkodási egységben van (pályázatok, papírköltség, egyéb szolgáltatásvásárlás a karokon, stb.). Nehezen befolyásolható tehát ennek a mértéke. Véleménye szerint az is komoly dolog, ha ez kikerül. Ha van egy tevékenység kiszervezés, attól az még adminisztratív költség, legfeljebb nem belül merül föl, hanem kívül. Továbbra is fenntartja azt, hogy mindent meg kell tenni azért, hogy reálértékben csökkentsék ezt a költséget, de lehet sok olyan körülmény, ami a nominális csökkentést eredményez (legyengült Ft, világpiaci kőolaj árrobbanás áthúzó hatása, stb.). Ormos Tamás dékánhelyettes úrnak

volt még egy *oktatókra* vonatkozó kérdése, amire igazgató asszony készül a válaszával. Bárczy Klára dékánhelyettes asszony kérésének megfelelően a kért helyen javították az anyagot („kivételével” helyett „mellett”). Az *alkalmazott nyelvészet* kapcsán elmondja, hogy ők hozott anyagból dolgoztak, tehát itt kér majd valamiféle egyeztetést Szűcs rektorhelyettes úrral, hiszen az adatokat ő szolgáltatta. Amennyiben ott más értékeket kell, hogy legyen, akkor azt értelemszerűen át fogják vezetni. Mi a jó? Ha azt mondják, hogy egy oktatóra kevesebb hallgató jut és a képzés minőségibb, vagy a Ft? Ahogy többen is mondták, egy ez fiskális szemléletű anyag. Itt most az a jó, ha az intézmény hatékony, és olyan követelményeket vállal a ME-től a Minisztérium. Az anyagba azért tették be az *1 fő hallgatói növekedést oktatóként*, hogy megfeleljenek ennek az elvárásnak. A képzés minőségének nyilván nem ez a jó, hanem az, hogy ha egy hallgatóra több ideje jut az oktatónak. Horváth igazgató úr kérdésére, mely szerint ki a *felelős*, elmondja, hogy ezt hétfőn végigbeszélték dékán urakkal, hiszen kari vállalatokat kértek a *létszámokra*, mert az a legérzékenyebb pontja a modellnek, hogy mennyi lesz az államilag finanszírozott létszám. Hosszas egyeztetés után jutottak el oda, hogy minden kar vállalja a saját hallgatói létszámaért az adatot. Nem oktatói körben pedig, ahogy Mang rektorhelyettes úr is utalt rá, az 50 fős összlétszám nem akkora volumenű az Egyetem egészéhez nézve, hogy komoly kockázatokat jelentsen. A kiszervezéseknél teljesen egyértelmű, hogy annak csak akkor van értelme, ha gazdasági előnyökkel jár. Ha kell, 1-2 szót pontosítanak ott az anyagban. Megvizsgálják, megnézik, és abban az esetben, ha annak költséghatékonyság javító hatása van, akkor azt átvezetik az anyagon. Ezt nem főtitkár úr rontotta el, hanem ők fogalmaztak pontatlanul. Javítani fogják. A *K+F bevétel* kapcsán elmondja, hogy teljesen egyértelmű, hogy a ME kutató egyetemre szeretne válni, és az Intézményfejlesztési Tervben ezt deklarálták. Nyilván ahhoz nem ez a néhány száz milliós, vagy néhány százalékos növekmény kell, de miután nincs olyan kényszer, hogy ezt most itt, ebben a formában vállalniuk kell, és egy magasabb összegre kell tenniük, azt javasolja, hogy itt csak egy minimális vállalása legyen az intézménynek. Az élet és a minden éves költségvetés fogja majd kikényszeríteni azt, hogy igen előre kell menni. Most gyakorlatilag a potenciáluk egyharmada hasznosult, tehát az 1,5 Mrd aránylik a 0,5 Mrd-hoz. Ez azt jelenti, hogy egy kb. 1 Mrd-os K+F bevétel nem realizálódik az Egyetemen. Mang rektorhelyettes úrnak megköszöni, hogy két kérdést is megválaszolt, ill. más megvilágításba helyezett. Pál Tibor úr hozzászólására reagálva elmondja, hogy teljesen úgy hangzik, ahogy azt ő is FTT és egyéb oldalon látta. Egy *minimum programot* kell letenni, ezt kell teljesíteniük, nem szabad túlvállalásokat tenni. Szabó Miklós dékán úr kérdésére elmondja, hogy az *oktatói létszám* egy statisztikai létszám. Elmondja, hogy tegnap az OKM kommentálta a ME által megküldött anyagot, vagyis azt, ami most előttük van. Idézi a személyes hangvételű levél vonatkozó részét.

„...gratuláljak neked és munkatársaidnak, közöttük Mang Bélának is az egyetem teljesítménykövetelményeihez. Ez mennyiségében és minőségében is példaértékű, olyan, amely a legmerészebb elképzeléseinket is túlszárnyalja. Csak azt kívánom, hogy ezt sikerüljön is maradéktalanul megvalósítani!”

Véleménye szerint ezek után, ha a Szenátus is úgy ítéli meg, és az elhangzott változtatásokat átvezetik az anyagon, akkor talán sikerül egy kölcsönös kompromisszumokon nyugvó anyagot beterjeszteni. Ehhez kéri a támogatást.

Jámborné Dr. Róth Erika elmondja, hogy csak néhány mondattal szeretné kiegészíteni a főigazgató úr által mondottakat. Az anyagban, és nem pedig a kérdések szerint szeretne haladni, és Ormos Tamás dékánhelyettes úr kérdésére válaszolna először, ill. talán továbbgondolásra készítené a Szenátus többi tagját is. A vezető oktatók és a nem vezető oktatók között az *oktatói létszámcsökkenés* most pillanatnyilag arányosan lett megosztva. Felmerül a kérdés, hogy mivel a vezető oktatók köréből várható, hogy felmentés miatt sor kerül nyugdíjazásokra, tudják-e magasabb létszámban pótolni őket, és nemcsak abban a létszámban, amiben meg kell válniuk tőlük. Egyes karokon a korfa nagyon rossz összetételű tehát fiatalításra van szükség. A fiatal oktatók várhatóan nem feltétlenül docensi, egyetemi tanári munkakörbe lesznek felvéve. Úgy gondolja, hogy ez az arányos megosztás pillanatnyilag jónak tűnik, de ha van más javaslat, akkor ez korrigálható, az összlétszámon nem változtat. A többi adat az összlétszámmal lett számolva, tehát nagy bonyodalmat véleménye szerint controller asszonynak sem okozna. A másik felvetés a *társadalomtudományok* terén a 150 fős állandó oktatói kutatói létszám. Talán nem derült ki egyértelműen mindenki számára az anyagból, hogy oktatói létszámcsökkenés van csupán kalkulálva,

kutatói nem. Kutatói létszámban az Egyetemen összesen 42 fő van. Véleményük szerint egyrészt a kutatóegyetemé váláshoz, másrészt az oktatói kutatói munkakörök közötti átjárhatóságra is figyelemmel ezt a 42 főt csökkenteni nem célszerű. A társadalomtudományi karoknak is szembe kell azonban néznie azzal, hogy a pályázatok elnyerése esetén majd esetleg kutatókat foglalkoztassanak, ami jelenleg nem érinti őket. Ez indokolhatja a 150 fős állandó létszámot, de nyitva szeretné hagyni a kérdést, ezt az adatot ugyanis nem ők szolgáltatták. Talán Dobróka Mihály rektorhelyettes úréktól érkezett ez a 150 fős adat controller asszonyhoz. Nem tudja, hogy rektorhelyettes úr kívánja-e ezt kiegészíteni. Szabó Miklós dékán úr említette a *statisztikai és az átszámított létszámot*. Főigazgató úr már elmondta, hogy statisztikai létszámmal számoltak. Ez elsősorban az oktatói szférát érinti jobban. Ott olyan jelentős a különbség, hogy a statisztikai létszámmal számolva 86 főben kell gondolkodniuk, átszámított létszám esetén pedig 33,35-tel. Jóval kedvezőbb tehát, ha statisztikai létszámmal számolnak, ezért választották ezt.

Dr. Patkó Gyula megköszöni a válaszadást. Megkérdezi, hogy kíván-e még valaki szólni az ügyben. Amennyiben nem, kéri, hogy a válaszokban megfogalmazott módosításokkal fogadják el az előterjesztést.

No: 2 Szavazás a hároméves fenntartói megállapodás jóváhagyásáról.

Szavazás: Nyílt

Ideje: 2007.12.12. 10:04

<i>Eredménye</i>	<i>Voks:</i>	<i>Szav %</i>	<i>Össz%</i>
Igen	28	96.55%	90.32%
Nem	0	0.00%	0.00%
Tartózkodik	1	3.45%	3.23%
Szavazott	29	100.00%	93.55%
Nem szavazott	0		0.00%
Távol	2		6.45%
Összesen:	31		100.00%

232/2007. sz. határozat: A Szenátus 28 igen, 0 nem és 1 tartózkodással támogatja a hároméves fenntartói megállapodást.

Dr. Patkó Gyula elmondja, hogy a szavazás eredményének megfelelően a változtatások átvezetése után holnap aláírásra fog kerülni a hároméves fenntartói megállapodás.

2. NAPIRENDI PONT

Dr. Patkó Gyula elmondja, hogy szeretne néhány mondatot szólni a *Rektori Konferenciáról*. Ahogy említette, december 4-én volt a Rektori Konferencia plenáris ülése, ahol Miniszter úr egy viszonylag hosszú beszédet mondott. Hosszan kitért a *felvételi rendszerre*, és ahogy említette, egy országos bizottság létrehozását javasolta. Ennek a bizottságnak márciusig kell javaslatot tennie az esetleges változtatásokra. Törvénymódosítást nem javasol Miniszter úr, és látva a Rektori Konferencia tagjainak a hozzáállását, nem is várhatják, hogy erre mód lenne. Végső soron a törvényben rejlik az, hogy Budapestre viszik a hallgatókat, hiszen a Minisztérium semmi mást nem tett, mint végrehajtotta a törvényben megfogalmazottakat. Ennek valamiféle finom hangolásra kerülhet legfeljebb sor, ezt a bizottság meg fogja tárgyalni, és Miniszter úr egy rendeletben fogja közzétenni, hogy milyen változtatásokat gondol természetesen a törvény keretein belül. Említette, hogy nagyon éles vita alakult ki többször is a *kapacitások* tekintetében. Az egyetemek úgy vélik, hogy a megadott kapacitásszámaik nem fedik a valóságot. Ő is tudja, hogy a ME-é sem olyan, mint amit megadtak, de hiába reklamáltak, nem változtattak rajta. Egy mérhető adatokra épülő kapacitás felmérés következik a jövő évben. Először a ME-t fogják megnézni. Erre majd fel kell készülniük. Rektorhelyettes urak már próbálják ezt előkészíteni. Miniszter úr hosszan beszélt a *tandíjról*. Úgy vélte, hogy a tandíj ebben a pillanatban nem szakmai, hanem politikai kérdés. A felsőfokú szakképzésben nem tudják betölteni a keretszámokat. Ebben az ügyben egy bizottság dolgozott a közelmúltban a ME rektorának vezetésével, felmérést végeztek az intézményekben a *hallgatói létszámcsökkenés* várható hatásairól. El kell mondja, hogy elég elszomorító a helyzet. Az intézmények úgy gondolják, hogy országosan csökkenni fog a hallgatói létszám. A *felsőfokú szakképzés* nagyon sok helyen kitörési pont lehetnek, hiszen annak a normatívája a BSc normatívájával

megegyezik. Ennek ellenére nem lépnek az egyetemek, főiskolák. Különösen a főiskolák kezdenek elzárkózni tőle. A főiskoláknak az a stratégiája, hogy nem ebbe az irányba fejlődnek, hanem ők külön-külön egyetem szeretnének lenni. Ebben az ügyben természetesen országos stratégia kidolgozására van szükség. Manherz Károly államtitkár úr is hosszan beszélt a felvételi rendszerről és a *hároméves fenntartói megállapodásról*, amelyről éppen most szavaztak. Az ő tanácsait, javaslatait figyelembe vette az előkészítő bizottság, az RK és most a Szenátus. Nagyon fontosnak tartotta Államtitkár úr, hogy egy oktató csak egy intézménybe adhatja le a *normatíváját*. Felszólította a rektorokat, hogy minden oktatót nyilatkoztassanak ezügyben. Le kell adni ezt az adatot a Felsőoktatási Információs Rendszerbe (továbbiakban: FIR), hogy kik azok az oktatók, akik a normatívájukat az intézményben adták le. Minden oktatónak *oktatói azonosítóval* kell rendelkeznie. Ezután a rendszer majd csak azokat az oktatókat veszi figyelembe, akiknek az azonosító száma le van adva a FIR-be. Závecz Ferenc államtitkár úr a *finanszírozásról, a vagyontörvény változtatásáról* tartott előadást, amiről főigazgató úr majd valószínűleg szólni fog a következő Szenátus ülésen. Elmondja, hogy az intézmény *maradványképzési kötelezettsége* az idén csökkent, 250 M Ft-tal kell rendelkezni december 31-én a számlán. Az *Egységes Információs Szolgáltató Rendszer* ügyében bátorította Államtitkár úr, és azt mondta, hogy a Minisztérium megegyezésre törekszik. Ma reggel értekezett a hír, hogy valóban a folyóiratok számítógépes elérésére a következő évben is van remény. Igazán nehezen értik a Rektori Konferencia tagjai, hiszen országosan nem olyan nagy pénzüsszegekről van szó, amiről ennyit kellene beszélni. Elmondta Államtitkár úr, hogy *béremelésre* lehet számítani, de ennek ő nem látja a fedezetét. Az RK ülésen főigazgató úr megerősítette ezt. Kötelező béremelést fognak előírni a szakszervezet tárgyalásai nyomán, de ennek a fedezetét igazából az elbocsátások képezhetik megítélésük szerint. Ezek voltak Rektori Konferencia legfontosabb megállapításai. Ennyit szeretett volna még elmondani, mert meglátása szerint fontos, hogy a Szenátus tagjai ezeket az információkat megismerjék.

Dr. Bárczy Klára elmondja, hogy lehet, hogy nyílt kapukat dönget, de a múltkor, amikor itt volt, szóba került a Gyermekvárosban lévő *bölcsészettudományi kari intézetek elhelyezése*. Kérdezi, hogy erről született-e már valami döntés. Nem az összehasonlítás miatt, de a felelősségteljes gazda szemével nézve neki Miskolc város most szimpatikusabbnak tűnik, mint a ME, mert ott van előtte az Interneten, hogy a holnapi közgyűlésre sürgősségi előterjesztést vezettek elő, hogy a Gyermekvédelmi Központ elhelyezéséhez szükséges ingatlanfejlesztésről tárgyalnak.

Dr. Mang Béla elmondja, hogy nem baj, ha a Szenátus minden tagja ezt a folyamatot naprakészen figyelemmel kíséri. Mindketten lokálpatrióták, tehát az események ellenére is szeretik Miskolcot, és annak minden irányító testületét, vezetőjét. Tudni kell, hogy a Gyermekváros területén a miskolci *Science Park projekt* előkészülete folyik. Ez a projekt 7-10 Mrd Ft, és véleménye szerint minden pólusváros meg fogja nyerni. Ennek feltétele, hogy az Egyetem és a város alapítson egy *gazdasági társaságot*, és ezzel pályázzon. Nem hozott még ide ilyen előterjesztést, mert rengeteg bizonytalanság van. Nem tudnak úgy gazdasági társaságot alapítani, ahogy elgondolták, csak többségi egyetemi részvétellel lehetséges, ill. zártkörű részvénytársaságot lehet kisebbségi egyetemi részvétellel alapítani. Nehezen tudnak a várossal megegyezni ebben a kérdésben, hiszen egy 5 %-os részvétel egy ilyen társaságban azt jelenti, hogy ott is kapnak pogácsát az üléseken, ezen kívül semmibe nem szólhatnak bele. Ez nem vonzó az Egyetem számára, de egy kényszerhelyzetet okoz. Ez a projekt úgy néz ki, hogy a Gyermekváros területén történik egy ingatlanfejlesztés, ahol K+F fejlesztő cégek betelepülése várható. Annyira nem lelkesek a szándéknyilatkozatok, mint ahogy azt elképzelték a projekt elkészítői, hiszen itt 2-3 évre előre kellene nyilatkozni, hogy oda szeretnék vinni a céget, és ezek ma nem állnak sorban az Egyetem mellett. Az a törekvés – és a konkrét válasz –, hogy a gyermekváros-funkció átalakításban a ME kapjon támogatást a két tanszék elhelyezésére. Van vész forgatókönyvük is. Ha ez nem így lesz, akkor az Egyetem területén, ill. a Zenepalota felújításával együtt gondolva az elhelyezést meg kell oldaniuk, és ezt biztosítani is fogják. A héten beadott programban vannak olyan infrastruktúrafejlesztési tartalékok, ahol esetleg ezt meg lehet tenni. Amennyiben a jövő évben más pénzügyi modell szerint fog működni az Egyetem, akkor még talán területek is szabadulhatnak fel az Egyetem területén. Erről tehát gondoskodnak, de ettől a döntéstől nem kell azt várni, hogy a városban megszületik egy, az intézmény számára pozitív döntés ebben az ügyben. Arra törekednek, hogy az legyen.

Dr. Döbröczeni Ádám elmondja, hogy bizonyára nagyon sok meghívást kapnak a társkarok is egymástól különféle rendezvényekre, és már arra sincs idő, hogy lemondják, mert olyan tömegben kell intézkedni. Nekik most pénteken Felvételiző Szülők Fóruma lesz. Elnézést kér mindenkitől, ha esetleg valamilyen rendezvényről elkésnek emiatt, vagy nem lesznek jelen.

Dr. Patkó Gyula megköszöni a Szenátus munkáját, az aktív részvételt, a felelősségteljes hozzászólásokat. Bejelenti, hogy következő ülésük hétfőn reggel 9⁰⁰ órakor kezdődik. Az ülést bezárja.

K.m.f.

.....
Dr. Nándori Frigyes s.k.
egyetemi docens

.....
Szalai Szabolcs s.k.
hallgatói képviselő

Jelenléti ív

(2007. december 12-i Szenátusülés)

1. Dr. Patkó Gyula
2. Dr. Ormos Tamás
3. Dr. Gácsi Zoltán
4. Dr. Döbröczöni Ádám
5. Dr. Szabó Miklós
6. Dr. Karajz Sándor
7. Dr. Fazekas Csaba
8. Dr. Komáromy Sándor
9. Dr. Peja Márta
10. Dr. Sándor Zoltán
11. Dr. Földessy János
12. Dr. Roósz András
13. Dr. Nándori Frigyes
14. Jámborné Dr. Róth Erika
15. Dr. Pál Tibor
16. Dr. Bona Gábor
17. Stóka György
18. Dr. Deák Csaba
19. Dr. Horváth Ferenc
20. Rutkai János
21. Varga László
22. Dr. Biróné dr. Vajnorák Zsuzsanna
23. Sebestyén Csaba
24. Hiresu Ákos
25. dr. Livo Gergely
26. Szabó Krisztián
27. Závodszy János
28. Sulák László

Patkó Gyula
Ormos Tamás
Gácsi Zoltán
Döbröczöni Ádám
Szabó Miklós
Karajz Sándor
Fazekas Csaba
Komáromy Sándor
Peja Márta
Sándor Zoltán
Földessy János
Roósz András
Nándori Frigyes
Jámborné Róth Erika
Pál Tibor
Bona Gábor
Stóka György
Deák Csaba
Horváth Ferenc
Rutkai János
Varga László
Biróné dr. Vajnorák Zsuzsanna
Sebestyén Csaba
Hiresu Ákos
Livo Gergely
Szabó Krisztián
Závodszy János
Sulák László

29. Tóth Péter
 30. Szabó Csaba
 31. Szabady Szabolcs
 32. Jámbor Gergely
 33. Szalai Szabolcs
 34. Kertész Tamás
 35. Dr. Valaska József
 36. Dr. Stipta István
 37. Dr. Dobróka Mihály
 38. Dr. Szűcs István
 39. Dr. Mang Béla
 40. Széll Gábor
 41. Kovács Viktor
 42. Dr. Besenyei Lajos
 43. Atali Katalin
 44. Dr. Lakatos István
 45. Burmeister Erzsébet
 46. Dr. Főnyedi Gábor
 47. Dr. Balla László, Illés Sándor
 48. Dr. Sárközi László
 49. Szűcsné dr. Kovács Judit
 50. TOLLÁK BEÁTA

Tóth Péter
 Szabó Csaba
 Szabady Szabolcs
 Jámbor Gergely
 Szalai Szabolcs
 Kertész Tamás
 Dr. Valaska József
 Dr. Stipta István
 Dr. Dobróka Mihály
 Dr. Szűcs István
 Dr. Mang Béla
 Széll Gábor
 Kovács Viktor
 Dr. Besenyei Lajos
 Atali Katalin
 Dr. Lakatos István
 Burmeister Erzsébet
 Dr. Főnyedi Gábor
 Dr. Balla László, Illés Sándor
 Dr. Sárközi László
 Szűcsné dr. Kovács Judit
 TOLLÁK BEÁTA